

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. София, 08.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5791** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на М. Г. Д. от [населено място], кв. Запад, [жилищен адрес] срещу Заповед № Л-3961 / 22. 05. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършила посоченото дисциплинарно нарушение, както и че е невинна до доказване на противното с влязла в сила присъда. Твърди, че заповедта не съдържа мотиви и не отговаряла на законовите изисквания за форма и съдържание. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя писмена защита.

Ответникът – главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката полицаи М. Г. Д., е изпълнявала длъжността „надзирател“ в затвора в [населено място] дол.

С докладна записка от 05. 04. 2012 г. (стр. 49) на зам. началник „РНОД” до главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” /ГДИН/, е посочено, че на 05. 04. 2012 г. около 15.30 часа е установено кражба на пари от чанта съхранявана в стаята ползвана от служителите по надзорно-охранителна техника. В резултата на проведените следствено-оперативни действия по реда на НПК, са открити достатъчно данни уличаващи в извършване на кражбата – полицай М. Г. Д., надзирател в затвора в Б. дола, назначена в дежурство през този ден на централния пост.

Със заповед № Л-2559 / 06. 04. 2012 г. на главния директор на ГДИН, е наредено образуването на дисциплинарно производство срещу М. Д. и е определен дисциплинарно разследващ орган.

С обобщена справка изх. № 577 / 17. 04. 2012 г., са изложени резултатите от извършената проверка. На 19. 04. 2012 г. Д. се е запознала със справката.

С възражение вх. № 1600 / 20. 04. 2012 г., държавната служителка е изложила своето несъгласие с констатациите в обобщената справка.

Със становище рег. № 602 / 21. 04. 2012 г., е предложено на държавния служител да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

С писмо рег. № 5169 / 09. 05. 2012 г. (стр. 13) на главния директор на ГДИН, са изискани писмените обяснения от Д..

С рег. № 1905 / 16. 05. 2012 г. са постъпили писмени обяснения от Д..

На 19. 05. 2012 г. главния директор на ГДИН се е запознал с писмените обяснения на служителя, обобщената справка и становището на дисциплинарно разследващия орган, видно от саморъчното отбелязване „запознат”, върху тези документи.

Със Заповед № Л-3961 / 22. 05. 2012 г. на главния директор на ГДИН на П., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното правоотношение затова, че е установено поведение, несъвместимо с оставянето на служба в ГДИН, изразяващо се в това, че на 05. 04. 2012 г. полицай Д., е отнела парична сума в размер на 40 лв. от чанта съхранявана в стаята ползвана от служителите по надзорно-охранителна техника. Заповедта е връчена на 29. 05. 2012 г.

С жалба, вх. № ж 413 / 11. 06. 2012 г., е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган – главния директор на ГДИН, който на основание чл. 13, ал. 2, т. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, прекратява служебните правоотношения с държавните служители.

Безспорно по делото е доказано извършеното от Д. дисциплинарно нарушение – изразяващо се в нарушение на разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”.

Видно от приложената декларация от 21. 10. 2009 г. (стр. 15) жалбоподателката е запозната с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”, а извършеното от нея деянието е несъвместимо с правилата на поведение на държавен служител от системата на Министерството на правосъдието и

определено уронва престижа на службата.

В оспорената заповед е посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. чл. 13, 14 и 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и Главна дирекция „Охрана”.

Видно от ежедневната ведомост на служителите от надзорно охранителния състав за 05. 04. 2012 г. и от месечния наряд, жалбоподателката М. Д. е била дежурна на тази дата на пост № 15 в затвора Б. дол.

Видно от обясненията на инспектор К. Г. изх. № 559 / 10. 04. 2012 г. (стр. 51) на 12. 01. 2012 от портфейла му е изчезнала банкнота от 100 лв., поради което по нареждане на оперативния дежурен от сектора за обслужване на затворите му предал осемдесет лева на банкноти по 10 лв. с цел същите да бъдат описани. На 05. 04. 2012 г., същите банкноти били върнати на инспектор Г., който ги оставил в портфейла си. Около 16.00 часа след връщане на работното си място инспектор Г. установил, че липсват четири банкноти по 10 лв., за което уведомил ръководството.

Видно от протокол за обиск и изземване от 05. 04. 2012 г. (стр. 44), при обиска на М. Г. Д. са се установили 3 банкноти по 10 лв., като в обясненията си при обиска Д. посочила, че ги има от портфейла на К. Г.. Протокола за обиск и изземване е одобрен (стр. 57) с определение от 06. 04. 2012 г. по ч.н. д.№ 498 / по описа на РС Дупница.

Видно от констативен протокол от 05. 04. 2012 г. (стр. 45) ръцете на М. Д. са осветени с ултравиолетова лампа, при което са установени светещи ивици, като същите обстоятелства се установяват и от обясненията на Х. Г. и В. К. – присъствали като поемни лица.

Видно от обясненията дадени лично от М. Д. (стр. 46), същата потвърждава, че е взела 4 банкноти по 10 лв. от портфейла на К. Г., тъй като й трябвали за покупка на куче. С едната от банкнотите по 10 лв. пазарувала в барчето на затвора, а другите останали у нея, докато не били открити при обиска.

С постановление от 06. 04. 2012 г. (стр. 47) на старши разследващ полицай при РУП Б. дол, е повдигнато обвинение на М. Г. Д., за престъпление по чл. 194, ал. 3 от НК.

В чл. 224, ал. 2 от ЗМВР са изброени дисциплинарните нарушения. Неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР е определено като самостоятелно нарушение в т. 4 от посочения член.

При тези данни, безспорно е налице поведение (извършена кражба) несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МП, с което се уронва престижа на службата и по смисъла на чл. 224, ал. 2, т. 4 от ЗМВР представлява нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 227, ал. 1, т. 10 от ЗМВР, за което задължително се налага дисциплинарно наказание „уволнение”.

От установените по делото факти и обстоятелства е видно, че извършените от Д. действия, показват незачитане на закона и несъмнено уронва престижа на институцията, изразяващо се в намаляване на нейния авторитет пред обществото. Видно е, че факта на извършената кражба е станала достояние на обществото, тъй като съобщение за това е публикуване в електронни издания – видно от приложените (стр. 58-63) разпечатки. При извършването на горепосоченото дисциплинарно нарушение, служителят се е възползвал от служебното си положение, за да си осигури лична облага, чрез кражба на пари от колега. Поради това поведението на служителя представлява основание за дисциплинарно уволнение по чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, вр. чл. 230, ал. 2, т. 4 ППЗМВР.

Видно е също така от постановлението от 06. 04. 2012 г. , че срещу Д. е образувано

производство за извършено престъпление по чл. 194, ал. 3 от НК. При това положение, безспорно е извършено нарушение на чл. 13 и чл. 31 от Етичния кодекс, тъй като е нарушено доброто име на институцията с поведението на държавния служител, което е уронило престижа на службата.

Видно от показанията на свидетеля П., канцеларията, където се намирала портфейла на К. Г. е в близост до пост 15, където е била на пост жалбоподателката, като не се е установило друго лице освен нея да влиза в тази канцелария.

Съдът счита, за неоснователни изложените в жалбата съображения, че жалбоподателя бил невинен до доказване на противното с влязла в сила присъда. Посочения принцип е от областта на наказателното право, а образуваното дисциплинарно производство е различно от наказателното такова. В рамките на проведеното дисциплинарно производство, безспорно е доказано извършеното тежко нарушение на служебната дисциплина, за което следва да се наложи предвиденото в закона дисциплинарно наказание.

Също така неоснователни са и доводите, че обясненията на Д. от 05. 04. 2012 г. не са годно доказателствено средство, тъй като не са събрани в рамките на ЗИНЗС, ЗМВР и НПК, тъй като същите са част от административна преписка и на основание чл. 171, ал. 1 от АПК имат сила и пред съда. По делото няма доказателства, че същите са изтръгнати насилствено от жалбоподателката, като освен това тези обяснения се потвърждават и от обясненията дадени от Д. по време на личния обиск (стр. 44 – на гърба), където отново жалбоподателката признава, че е взела парите от портфейла на К. Г.. Протокола за личен обиск е одобрен от съда, поради което същия представлява годно доказателствено средство, събрано по реда на НПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По делото се направи искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, което съда с оглед изхода на спора намира за основателно, в размер определен съобразно разпоредбите на чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Д. от [населено място], срещу Заповед № Л-3961 / 22. 05. 2012 г. на главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното ѝ правоотношение.

ОСЪЖДА М. Г. Д. от [населено място] кв. Запад, [жилищен адрес] ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: